

בתוך ומחול, הלווה במנים
ועוגב, הלווה בצלצלי שמע,
הלווה בצלצלי תרוועה.
שופר היא שכינה עליונה, תקע
שללה שכינה מתחנותה, שנאמר בה
ותקע כריך יעקב, בצלחות.
באותו זמן עולה מן הצלות
בשופר גדול, ונקראת תקע
בשופר גדול לחרותנו.
בנ"ל, ב"ז ל"ב. באוטו זמן ב"ז
יפנס להיכלו, שהוא ל"ב, ונאמר
בו טוב לב משטה תמיד, ומה
שנאמר בראשונה ויתעצב אל
לבו בשבי הרשעים, מיד
שנאברדו התקאים בו ובאבד
רשעים רנה. פנור, כ"ו נ"ר,
הקדוש ברוך הוא שהוא יהו"ה,
שנאמר בו יהו"ה אורי ויישעיה,
מאיר בנ"ר שהוא השיא השכינה,
המצויה שלו, ושם בה.

צלצלי שמע - חסיד גבורה,
צלצלי תרוועה - נצח והוד,
ובכלם - כל הנשמה תהילל יה',
שהוא חכמה ובינה, שבhem תחיה
גאלה לו וליה, שם בן ובת,
ובhem יפחו העמלקים מן העולם,
וזהו סוף פסוק.

דבר אחר ועשה לי מטעמים
כאשר אהבת, מצאות עשה,
ולא כאשר שנאתי מצאות לא
מעשה. מצאות של לא תעשה
תליות מפחד של ירא, והם
להרחק השטן מהם שליא יתקרב
לכטא, שהוא הלב, לבקש דיניהם
על האבירים הקדושים שהם
ישראל, והלב שכינה בינויה.
השטן הוא סמא"ל, שליטנו
בכבד, שעליו נאמר עשו הוא
אדום. עורך הכהן, החילות
והמלחנות שלו, והכבד נוטל כל
הכלוכים והחטאיהם של
העורקים. זהו שבות ונשא

אדום, ערךין דכבדא חיילין ומשרין דיליה, וכביד נטיל כל לכליובין

דכתייב (תחים קג) הלווה בתקע שופר,
הלווה בנבל ובנור, הלווה בתוך ומחול,
הלווה במינים וועוגב, הלווה בצלצלי
שמע, הלווה בצלצלי תרוועה.

שופר אהוי שכינטא עלאה, תקע דיליה
שכינטא תפאה, דאטמר בה (בראשית לב
ו) ותקע כריך יעקב גלויא, בההוא זמנא
סלקא מן גלויא בשופר גדול, ואתקרייאת
תקע בשופר גדול לחרותנו.

בנ"ל, ב"ז ל"ב, בההוא זמנא ב"ז יעול
להיכליה דאייהו ל"ב, ואטמר
ביה (משל טו טו) וטוב לב משטה תמיד, ומה
דאטמר בקדמיא (בראשית וו) ויתעצב אל לבו
בגין חייביא, מיד דאתא בידו אתקאים ביה
ובאבד רשעים רנה (משל יא). פנור, כ"ו נ"ר,
קידשא בריך הוא דאייהו יהו"ה, דאטמר ביה
(תחים כו) יהו"ה אורי ויישעיה, נהיר בנ"ר דאייה
שכינטא, מצוחה דיליה, וחדידי בה.

צלצלי שמע חסיד גבורה, צלצלי תרוועה נצח
והוד, ובכלהו כל הנשמה תהילל יה',
דאייהו חכמה ובינה, כי בהון יהא פורקנא
לו וליה דאינון בן ובת, ובhone יתמחזין
עמלקים מעלא, ורק איה סוף פסוק.

דבר אחר ועשה לי מטעמים באשר אהבת
(בראשית כו ד) מפקודין דעשה, ולא באשר
שנאתי מפקודין שלא תעשה, פקודין שלא
תעשה תלין מڌילה דיראה, ואינון לרחק
השטן מבנייהו, שלא יתקريب לגבי פרסיא
דאייהו לבא, לתבעא דינין על אברין קדיישין
דאינון ישראל, ולבא שכינטא בינויה.

השטן איהו סמא"ל, שלטנותא דיליה בכבד,
דעליה אטמר (בראשית לו) עשו הוא